

[Forsvarsministeren.]

gave ikke alene for en Institution som den, vi har i Øjeblikket, „Folk og Værn“, og maaske ogsaa for „Dansk Kirke i Udlandet“, som det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) nævnte, men der er en Række danske rolkelige og kulturelle Institutioner, som jeg tror maa betragte det som en Æresforpligtelse at gaa ind i et Arbejde for denne Division, dens aandelige Ve og Vel, idet det unægtelig i mange Maader er et Eksperiment, vi indlader os paa, i det Øjeblik Divisionen afsendes. Dette, at sende saa mange unge Mennesker til et fremmed Land i mere eller mindre moralsk Forfald, er altid en Sag, der indebærer en vis Risiko, og det Arbejde, som det danske Samfund kan gøre i saa Henseende for at bevare Forbindelsen med dem og navnlig for at udnytte de unges Fritid paa en sund og god Maade, vil bære Lønnen i sig selv.

I samme Forbindelse nævnte det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen Spørgsmaalet om Rekrutternes Behandling rent sundhedsmæssigt set i Øjeblikket. Det ærede Medlem nævnte Barakkerne, som ogsaa har været drøftet meget i Pressen i det sidste halve Aar. Det er desværre rigtigt, at den ret stærke Belægning ikke alene af de Garnisoner, der er beregnet til Helaarsuddannelse, men ogsaa af de Lejre, som under normale Forhold kun bruges til Sommerlejre, i stor Stil frembød en vis Risiko, for saa vidt vi havde faaet en meget streng Vinter. Nu er det heldigvis gaaet saadan, at vi er kommet gennem Vinteren paa en taalelig Maade. Den Risiko, der var, forøgedes ogsaa paa Grund af den tyske Grundighed, hvormed man havde ødelagt alt, hvad der fandtes, og fjernet saa meget, som man kunde fjerne, baade fra Garnisoner og Lejre, et Forhold, der bevirkede, at man mange Steder stod med Barakker, som ikke havde Kakkelovne, som ikke havde Opvarmningsrum i det hele taget, og som derfor har været en Prøvelse — det skal ikke nægtes — for mange af de indkaldte Soldater. Imidlertid, umiddelbart efter at jeg var traadt til i min nuværende Stilling, gav jeg Ordre til, at Hærens Lægekorpsets, Hærens Forplejningskorpsets og Hærens Bygningstjeneste omgaaende skulde sætte sig i Bevægelse og foretage en Inspektion af samtlige Kaserner og samtlige Lejre og derefter afgive Indberetning til Ministeriet, saa at man hurtigst muligt og helst omgaaende var i Stand til at rette paa alle de Punkter, hvor Rettelser var fornødne. En saadan Inspektion er foregaaet, og selv om man ikke paa alle Punkter og alle Omraader kan sige, at Forholdene har været fuldt tilfredsstil-

lende, kan man paa den anden Side sige, at der er grebet ind meget hurtigt, meget præcist og meget energisk, saa at Forholdene i hvert Fald bedres Dag for Dag, og jeg tror, man nu kan sige, at de er baade forsvarlige og tilfredsstillende, naar henses til de Formaal, de skal tjene.

Jeg vil gerne fremsætte den almindelige Bemærkning, at det er jo ikke mærkeligt, at man, stillet over for de store Krav, som det sidste Aar har stillet Hæren over for paa mange Omraader, har maattet handle ud fra Forudsætninger, som man haabede vilde blive opfyldt, men som paa enkelte Punkter har vist sig ikke at være blevet opfyldt. Det gælder f. Eks. med Hensyn til Spørgsmaalet om Leverancer af Materiel fra England. Disse Materielleverancer til Uddannelse er ikke blevet fremskyndet saa stærkt, som vi havde Grund til at forvente, og vi er derfor ved Tilrettelæggelsen af Uddannelsen kommet ud i visse Forhold, som vi var blevet sparet for, dersom vore Forventninger fuldt ud var blevet opfyldt.

Det ærede Medlem Hr. Malchau omtalte i Forbindelse med § 2 Spørgsmaalet om det særlige Lovforslag, som skal komme til sin Tid, hvis en Division skal sendes til Tyskland. Jeg har ment det rigtigt at indføje det direkte i Lovforslaget, fordi jeg betragter Spørgsmaalet om Afsendelse af en Division som et saa vigtigt Spørgsmaal, at det ikke alene er en Nødvendighed for Regeringen at have Rigsdagen med sig, men at det i det hele taget er nødvendigt, saa snart man naar til Klarhed over hele Spørgsmaalet, fra Regeringens Side at informere Rigsdagen om, hvorledes dette Spørgsmaal arter sig, og hvorledes det udvikler sig fra Stadium til Stadium. Det ærede Medlem mente at kunne slutte, dels af Forslaget, dels af mine Udtalelser, at Divisionen tidligst kunde komme af Sted til Efteraaret eller til Vinter. Jeg vil gerne herom sige, at selv om Forhandlingerne om Divisionens Afsendelse endnu ikke er tilendebragt, vil jeg for mit Vedkommende med Hænder og Fødder sætte mig imod, at Divisionen skal afsendes til Efteraaret eller til Vinter. At sende de unge Mennesker ned til et fremmed Land i den mørke Tid, gaaende mod en Vinter, og til de maaske ret primitive Forhold, hvorunder de kan komme til at bo, vil jeg under ingen Omstændigheder gaa med til, hvis jeg ikke tvinges dertil. Derfor vil jeg gøre alt, hvad jeg kan, hvis Divisionen skal af Sted, for at det maa ske ved Foraarstid, altsaa tidligst i Foraaret 1947.

Det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen